

فاجعهٔ ملی

صد هاتن از زندانیان توده‌ای و دیگر نیروهای انقلابی
ومخالف رژیم بفرمان خمینی تیرباران شدند

شماره ۲۳۶۵ دوره هشتم سال پنجم
سه شنبه ۱۵ شهریور ۱۳۶۷، ۲۰ ریال

حزب توده ایران خود را در این سوگ بزرگ شریک غم و
هم درد باز ماندگان شهیدان بخون خفته خلق می‌داند

اولادیه کمیته مرکزی حزب توده ایران کشتار جمعی زندانیان سیاسی: یک فاجعهٔ ملی

محاکمه شده‌اند؟ محاکمه در کجا صورت گرفت و بر پایه کدام دلائل و مدارک واقعی "جزم" به اثبات رسید؟ آیا متومن همانند، جو اجماع متعددی که قانون بر آنها فرمانروائی می‌کند، بلکه حتی تشورهایی که رژیم‌های نژادپرست شیوه آفریقای جنوبی بر آنها حاکم هستند، اجازه انتخاب و تیل مدافعت داشتند؟ وکیل مدافع آنها چه کسی بوده و نامش چیست و اینک کجاست؟ آیا متومن اجازه حتی دقایقی دفاع از خود را یافته‌اند؟ متن دقایقه آنها کجاست؟

درباره آن گروه از زندانیان توده‌ای که بیش از شش سال پیش به جرم‌های وامي و غير قابل اثبات بطور غیر قانونی بازداشت و زندانی شده‌اند، و حال اعدام گردیده‌اند، می‌پرسیم مکرر سدمداران و مقامات قضائی رژیم بارها و بارها و عده تشکیل دادگاه علنی را نداده بودند؟ از جمله مکرر دادستان کل وقت جمهوری اسلامی، در روز ۲۸ اردیبهشت ۶۲ اعلام نداشت که، "در آینده نزدیک محکمه اعضای ... حزب توده" (ایران) ... صورت خواهد گرفت و ماسعی داریم که تایله محاکمات علی‌انجام گیرد". آن "محاکمات علی‌انجام" کلیدی، اعضا چه شد؟ چرا اکسانی که حتی در دادگاه‌های دربسته "شرع" محکوم به زندانیان ده سال و پانزده سال و بیست سال شده بودند و رسماً در رسانه‌های گروهی رژیم اعلام شده بود، یکباره به جوخدانی اعدام سیره شدند و علاوه بر اینها چرا اسامی قربانیان و عالی دستکشی و دلایل مجرمیت آنان از رسانه‌ها گروهی اعلام نمی‌شدند؟

هم میهنان گرامی! خبرهای تازه‌ای که درباره کشتار جمعی زندانیان سیاسی در سیاهچالهای جمهوری اسلامی در سراسر کشور و بیویه در تهران دریافت کرده‌ایم، حاکی از بوقوع پیوستن یک فاجعه ملی است. این فاجعه مصیبت‌بار ابعادی بسیار وسیع، مولناک و تکان دهنده دارد. حرف توده ایران و دیگر کشتار صدها تن از کادرها و اعضای بر جسته حزب توده ایران و دیگر سازمانها و نیروهای انقلابی و ترقی خواه مخالف رژیم است. با یک دنیا دریغ و درد باید گفت که پس از "خانه تکانی" خونبار رژیم در دخمه‌های دوزخی خود، خلق ایران و جنبش انقلابی میهن ما جمعی از آگاهترین، آزموده‌ترین و فداکارترین فرزندان خود را از دست داده است.

تبهکاریهای اخیر رژیم خود کامد! خمینی بیویه فاقد هرگونه پیشوونه قانونی، حقوقی، مدنی، اخلاقی و انسانی و یادآور اقدامات جنون آمیز فاشیستی‌های هیتلر در اردوگاههای مرگ است. انسانهای توسط رژیم و ارگانهای سرکوبکوش به جوخدانی آتش سپرده شده اند که گنایی جز عشق به مردم، دشمنی با امیریالیسم و ارتقای و پیشکار در راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح نداشته‌اند. ماضی پرسیم آیا پرونده متمهمان که به شیوه رایج در جمهوری اسلامی از محل قانونی خود را تکنجه‌های جسمی و روانی سرهبنده شده است تمام مرحله اینها بکارگیری و حشیانه‌ترین کرده بود؟ این فرزندان خلق در کجا، به چه جرمی و بر اساس کدام قانون

مارا پر افتخار شهیدان توده‌ای را ادامه خواهیم داد!

اطلاعیه دبیرخانه کمیته مرکزی حزب توده ایران به مردم ایران

اعتراض غذا برزند و در عین حال با بهره‌برداری از امکانات موجود، از جمله با مراجعت به رسانه‌های گروهی، از مرآکز رادیویی و تلویزیونی گرفته تا روزنامه‌ها و خبرگزاریها، مراتب خشم و افزایش خود را نسبت به تبهکاریهای اخیر رژیم خمینی ابراز دارند و از این طریق راه را بر تکرار فجایع هولناکی همانند فاجعه کشتار اخیر بینندند.

دبیر خانه کمیته مرکزی حزب توده ایران، کلیه "هاداران و دوستان حزب در خارج از کشور افرامی خواند تا مبنظر اعتراض به کهارچه و سراسری علیه فاجعه کشتار جمعی اسپران درپند خلق ایران، روز شنبه ۱۰ دسامبر ۱۹۸۸ (۲۷ آذر) در هر کشوری که مستند برای جلب همبستگی اکثار عمومی جهانیان با زندانیان سیاسی ایران دست به تحصن، تظاهرات و

با زماندگان شهید آن به خون خلتنه خلق

کمیته مرکزی حزب توده ایران و همه "اعضا" هاداران حزب ما خود را در این سوگ برگ شریک غم و همدرد شما می‌دانند. مادر این شرایط دشوار، با الهام از نزدیکی سراسر رزم و رنج و خاطره "پاک این پیکارگران شهید بار دیگر پیمان خود را برای ادامه راه پر افتخار آنان و مبارزه در راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی و صلح تجدید می‌کنند.

نیروهای انقلابی و دمکراتیک

کمیته مرکزی حزب توده ایران و "نامه مردم" ارگان مرکزی حزب در طی یکسال گذشته بارها و بارها درباره "تدارک کشتار جمعی توده ایها و دیگر مبارزان درپند هشدار دادند و از همه آزادیخواهان و احزاب و سازمانهای مترقبی و آزادیخواه خواستند تا با اقدام متعدد و پیکارچه خود نگذرند توطئه خونینی که در شرف تکوین بود تحقق پاید. امروز با کمال تأسف باید یکوئیم از جمله عدم دستیابی به زبان شترک و اتحاد عمل حصول خونینی در بر ابر ماکاره است. تفرقه و پراکنده کاری در مبارزه در راه آزادیهای دمکراتیک و در مرکز آن آزادی زندانیان سیاسی جز به سود حکام و ایسکار ای جمهوری اسلامی نیست و دست آنها را برای ریختن خونهای تازه باز می‌گذارد. با توجه به این واقعیات، مبارز دیگر همه نیروهای انقلابی و مترقبی را به اتحاد عمل در مبارزه علیه رژیم جنایتکار جمهوری اسلامی فرامی خوانیم.

رلتا اعضا و هاداران و هسته‌های حزبی

خون رفاقتی ما و دیگر عزیزان خلق در راه مقدس پیکاربخاطر سعادت توده‌ها بر زمین ریخته است و صدها پدر یا همسر و یافزند را از کانون

افکار عمومی در جریان قرار گیرد؟ فاجعه آفرینی‌های اخیر رژیم خونریز و خونخوار خمینی ریشه در علل و انتگریهای گوناگونی دارد. پیروزی خلق و از جمله نیروهای انقلابی و دمکراتیک در راه پیامد از جنگ که در پیامد ترور شجران اتفاق افتاد - اجتماعی، شکنجهای فضاحت‌بار نظامی و سیاسی - ایدئولوژیک و ناخشنودی کشتrede و بی‌سابقه توده‌های مردم از رژیم، به شاکربریدن حاکمیت از پیش‌فرض قطعنامه ۵۹۸ و گردن نهادن به آتش‌بس و منشتن بر سر میز گفتگو انجامید، بدین اصلی کشتار وسیع زندانیان سیاسی است. چراکه اتخاذ موضع جدید در واقع به معنای پیش‌شکست مفترضهای "نقشه‌های بلندبرآزانه و سیاست توسعه جویانه و تجارت‌کارانه" خمینی و پیروان جنگ طلب و سینه‌جاکش بود. پیش‌فرض قطعنامه برای خمینی بزرگترین شکست و مرگ سیاسی محضوب می‌شد. به همین دلیل بود که وی تلخی شکست خود را چون نوشیدن جام زهر توصیف کرد. دقیقاً در چنین هنگامه‌ای، خمینی دستور کشتار جمعی زندانیان سیاسی را صادر کرد تا آتش خشم حیوانی خود را فرو نشاند. حال به یک مفهوم، کشتار زندانیان سیاسی از جمله و پیویسته ایهای درپند برای خونخواهی از نیروهای صالح خواه و آزادی دوست صورت گرفت. خمینی و پیاران شکست خود را اش با این جنایات هولناک می‌خواند شادی و امید و روح مبارزه جویی بخاطر ایجاد چشم‌انداز زندگی صلح آمیز و سعادت بار را از مردم پرپایند و تخم‌هر اس و ناامیدی و سوگ را در بین خلق بیافشانند.

همار کردن راه خونین اجرای "استر اتزی نزدیکی به غرب" و تلاش برای جلب پشتیبانی امپریالیستها و انحصارات فر املی و نیز فر اهم آوردن پیش‌زمینه‌های "ضرور" برای باصطلاح "آزادی فعالیت احزاب و جمیعت‌های سیاسی" و "عفو عمومی" از طریق نابودی جسمانی زندانیان سیاسی، تا حد ممکن، از دیگر علل و عوامل اصلی تبهکاریهای اخیر رژیم است.

جنایات رژیم "ولادت فقیه" یادآور اقدامات جنون آمیز فاشیستهای هیتلری در اردوگاه‌های مرگ است

احزاب و سازمانهای مترقبی و انقلابی انسان دوستان

اینکه با سوکنند دوباره به خون پاک شهید آن، باقلی سشار از کینه نسبت به دشمن و عشق بی‌پایان به خلق باید در فرش مبارزه و ابالاتر ببرد. نباید دشمن از سماهی معنوی عظیمی که از خلق به یغما برده است احسان آرایش کند.

اینکه باید خانواده‌های داغدار با احسان همدردی و همبستگی همه جانبه معنوی و مادی ما و زحمتکشان ایشان را به حقانیت راهی که عزیزان را فرته‌اند مصدقان سازند و با استواری غمایشان را به سرود مقاومت تبدیل کنند.

**گرامی باد خاطره "پاک همه" شهید آن خلق ا
مرگ بر رژیم خونریز "ولادت فقیه"**

کمیته مرکزی حزب توده ایران

۱۳۶۷/۹/۱۴

زندان و خواه سالهای پویندگی در بهرون از زندان - دارید برای ما ارسال دارید. بزرگداشت روح و راه بزرگ این رفقا و قیله "بس سنتکینی در بر ابر نک تک همزمانشان می‌گارد. زندگی سراسر رنج و کار و پیکار و پایداری هر شهید راه خلق می‌تواند باب دنیا بی از آموخت را به روی انسانها باز کند. خواهشمندیم اطلاعات خود و از جمله عکس رفقای شهید را به آدرس "نامه مردم" ارسال دارید.

کمیته مرکزی حزب توده ایران از شامی طلب بانگ اعتراض خود را علیه این اقدامات تبهکارانه "رژیم جمهوری اسلامی" رساله رسانی سازید و در راه نجات جان دیگر زندانیان سیاسی مبارزه "خود را تهدید کنید. ما خواهان اعزام یک هیئت از حقوق‌دانان و پیشگران بی طرف بین‌المللی برای بازدید از زندانهای ایران و بررسی وضع زندانیان سیاسی بطور کلی و هیئتی برای بررسی ابعاد فاجعه "کشتار جمعی اخیر بطور شخص هستیم. از این خواست عادلانه و ببرحق ما به هر طریق ممکن پیشگانی به عمل آورید. با بررسی و اثبات همه جانبه" این جنایت بزرگ حکام جمهوری اسلامی نزد افکار عمومی مردم ایران و جهان باید جلوی تکرار چنین فجایعی را نه تنها در ایران، بلکه در هر کوشه دیگر زمین گرفت. باید مردم ایران و جهان جهله "زشت جنایت پیشگانی را که دست به چنین اعمال کثیف و خونباری می‌آلیند بشناسند. باید داغ ننگ و نفرت پر پیشانی سران مرتع جمهوری اسلامی زده شود.

رلتا ادوستان حزب ا

در ماهها و پیویشه در هفته‌های اخیر قالده "تازه‌ای از فرزندان خلق که در صفحه حزب توده ایران در راه بهروزی و شیکختی توده‌های که در زمینه‌های بی‌شیوه از خاک و خون در گلبهدهند. بدینوسیله حزب ما از شما می‌طلبد که هر اطلاع پی‌خاطره‌ای از زندگی شکرهمند این رفتای شهید - خواه زندگی فردی‌با اجتماعی، خواه از سالهای

تاکنون خبر اعدام این رفقار ادراجه نکرده ایم:

☆ مهدی حسنی پاک

از مستولان کمیته ایالتی تهران

☆ محمد رضا رجالی فر

عضو حزب توده ایران

☆ ساسان قندی

عضو حزب توده ایران

☆ گل علی آتیک

عضو حزب توده ایران

☆ حسن جلالی

کارگر توده ای، عضو هیأت مدیره انجمن همبستگی سندیکاهای
و اتحادیه های کارگری تهران و حومه

☆ محمد رجائی مند

عضو حزب توده ایران

☆ دکتر سیف الله غیاثوند

عضو حزب توده ایران

☆ دکتر جعفر جاویدفر

عضو حزب توده ایران

☆ تیمور راوندی

از افسران توده ای

☆ صابر ظفر حیدری

از افسران توده ای

☆ شفیع حسین پور

از افسران توده ای

☆ داود قریشی

از افسران توده ای

☆ رحیم شمسی

از افسران توده ای

☆ ابوالقاسم افرائی

از افسران توده ای

☆ محسن بیدگلی

از افسران توده ای

☆ بهمن قنبری

از افسران توده ای

☆ حسن صراف پور

از افسران توده ای

☆ منوچهر بهزادی

عضو هیئت سیاسی و دبیر کمیته مرکزی حزب توده ایران | صاحب امتیاز «نامه مردم»

☆ اسماعیل ذوالقدر

عضو هیئت سیاسی و دبیر کمیته مرکزی حزب توده ایران | مستول شعبه امور مالی

☆ عباس حجری بجستانی

دبیر و عضو هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران | مستول سازمان ایالتی تهران

☆ فرج الله میزانی (جوانشیر)

دبیر و عضو هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران | مستول تشکیلات کل

☆ دکتر حسین جودت

عضو هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ رفت محمدزاده (اخگر)

عضو مشاور هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ دکتر احمد دانش شریعت پناهی

عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ صابر محمدزاده

عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ آصف رزمدیده

عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ هدایت الله حاتمی

عضو کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ فریبرز صالحی

عضو مشاور کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ حسین قلمبُر

عضو مشاور کمیته مرکزی حزب توده ایران

☆ مهرداد فرجاد آزاد

کادر بر جسته احزاب توده ایران

☆ عزت الله زارع

کادر بر جسته احزاب توده ایران

☆ اصغر محبوب

کادر بر جسته حزب توده ایران

☆ اکبر خطیب

عضو احزاب توده ایران

بارور شود رخت آزادی!

کل بردهان و خنجر بر پهلو
با خلق سخن می گویند
یاران ما

بارور شود رخت آزادی!
دریغا فرزندان ما
که بر فرش خون می گذرند

کرده اند و گفته اند حکم های قبلی مسخره بوده است. در مورد بعضی ها، حکم اعدام فوراً اجرا شده است، و صیت نامه آن یکی را طبق معمول خط خطی کرده اند، و آن دیگری، و آن... خود کامکان آدمکش را یارای اعتراف به جنایت های خود نیست. تنها گورهای جمعی بی نام و نشانی در بیابانهای دور افتاده، مگر که خاک دهان بکشید...

نه، دیگر نیاز به اویه نیست، واژگان نی توانند ژرفای فاجعه را باز گویند. باید با گوشت و خون لمس کرد. باید در متن جنون زنانی که شهروان به خون غلتیده شان را در نومیدی بی پایان خوش فریاد می زنند، عمق فاجعه را دریافت. باید در گونه تکیده خردسالانی حقیقت را کاوبید

که سایه نواز شکر پدر را بر سر خود حس نمی کنند و نمی دانند چرا؟

دریغا همسران که باز نمی گردند

دریغا مادران

که پشت شیشه های گرد گرفته

به گذرگاه بی عابر می نگرند

این سیل خون، بنیان آدمکشان بی آزم را باید برافکند، باید درخت آزادی از این خون ها بارور شودا

روایت درد از هر زبانی و از هر جای این خاک به خون شخم خورده به گونه ای است، اما در وسایه همه روایتها یکی است: سر زمین دردمند ما سوکوار برومندترین فرزندان خویش است، سوکوا و آنان که نام خود را بر دیوار شکنجه گاه های دو رژیم حک کردنده، سوکوا و حجری ها، ذوالقدرها، داشت ها، این پیشگامان، این زستان شکنان و بهار آوران.

دریغا بهاری که در خون نشست

دریغا نهالی که داس در پیکرش نهادند

خبرها گوناگون است: اینان را کشته اند و آنان چشم انتظارند که همین

روزها به سراغشان بیایند. به خانواده آن رفیق هقوز خبر نداده اند، اما اعدام آن دیگری تائید شده است. لباس های این یک را به همسرش داده اند و همسر دیگری را به "کیته" فراخوانده اند. خانواده ها بطور جمعی به مسئولان زندان ها مراجعه می کنند تا ببینند چه بر سر عزیزانشان آمده، ببرونشان می اندازند، اما می گویند تا جواب ندهید نمی رویم. تا بحال به ده خانواده توده ای خبر مرگ عزیزانشان را داده اند. این کابوس همچنان ادامه دارد. در گوهردشت یک سری محکمات تازه سهم بندی

اعدام گروهی از روحانیون، فرماندهان سپاه و نمایندگان مجلس

را ادامه می دهند و از سوی دیگر با اعدامها و افزایش موج دستگیری نیروهای "خودی" می کوشند تا آنان را به کرنش و تسلیم و ادارسازاند. رژیم که در جریان مقابله با مهدی هاشمی و هر اهانت خود را با یک نیروی تا اندازه ای سازمان یافته و متشكل روبرو می دید، می کوشد تراهه هر نوع تشکل و سازمان یافته را در میان ادامه دهنده کان جریان یاد شده سه سازد. این است که برای ایجاده ای در میان آنان از دست زدن به هیچ جنایتی خودداری نمی کند.

حرب توده ایران، همواره خطاب به نیروهای سیاسی مذهبی دارای نظرات مترقبی هشدار می داد که پس از حزب توده ایران و دیگر احزاب و سازمانهای مترقبی خاکریز بعدی آنهاستند. تجربه نشان داد که پیش بینی مادرست بوده است. امروزه در سیاهچالهای رژیم از نیروهای پرسرده کم نیستند و نیز بسیارند کسانی که هر لحظه خطر دستگیری و رفتار خشنجه آنان را تهدید می کند. از دو حال خارج نیست. یا این نیروها باید سکوت کنند و دم بر نیاورند، در این صورت از هدفهای خود دست شته اند و منتفع خواهند شد. در غیر اینصورت، یعنی در صورتی که هنوز به هدفهای انسانی پایبند باشند و پیغامهای اراده دستیابی به آنها مبارزه کنند، ناچارند که تردید را کنار بگذارند، صفت خود را از خائنان به منافع خلق در حاکمیت جمهوری اسلامی، جدا کنند و در بر ایران قرار بگیرند. این مبارزه زمانی موثر خواهد بود که این نیروها جای واقعی خود را در جبهه آزادی و صلح در صفت ایزوپسیون نیرومند رفرار سرتکنوی رژیم "ولايت فقيه" بیابند.

شدگان حتی برخی نایابندگان مجلس نیز وجود دارند که جرم یکی از آنان گویا "سو" قصد "به جان و پیروانش" است. خیینی و پیروانش بر "وحدت" جناهای گوناگون بسیار تکیه می کنند و چنین جلوه می دهند که اختلافهای گروهی برای مقابله با "خط پر کتر" قابل حل است. اما این دستگیری ها و اعدام هایشان می دهد که لااقل در سطوح زیرین و پیرامون حاکمیت اختلافها و در گیریها جز با از سر راه برداشتن "مزاحم"، گرچه "مسلمان" و معتقد به حکومت اسلامی، حل شدنی نیست، یعنی همان سیاستی که در

مورده احزاب و سازمانهای "دگراندیش" اعمال شد.

علت هم معلوم است. بسیاری از اشخاص که با هدف دستیابی به عدالت اجتماعی به خیینی و پیروانش دل خوش ساخته بودند، دریافتند که از رژیم

"ولايت فقيه" کاری ساخته نیستند؛ این "امامزاده" تم تنها شفافی نمی دهد، بلکه کوره می کند. اینان

می بینند، توده های زحمتش که بیشترین قربانیان را، بوبیه در نتیجه سیاست ادامه جنگ رژیم

داده اند، امروز دستشان از همه چیز کوتاه است و در

مقابل آنان غارتگران اجتماعی به "برکت جنگ" به

تروتهای افسانه ای دست یافته اند، اهرمهای قدرت اقتصادی را در دست گرفته اند و طرفداران سازش با

آمریکا و دیگر کشورهای امیریالیستی روز بروز

کامهای بزرگتری به پیش بر می دارند. همین دلایل

کافی است که این اشخاص از حاکمیت کنده شوند.

در میان صدها نفر زندانی سیاسی که در ماههای اخیر تیرباران و یا حلق آویز شده اند، نام گروهی از روحانیون، فرماندهان سپاه و برخی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی (در دوره های پیشین) نیز گذیده می شود. برخی از خبرگزاریها و روزنامه های جهان تعداد کشته شدگان در هفته های اخیر را ابتدا ۱۲ و پس ۱۸ تن اعلام کردند، اخیر این ۲ تن بر تعدادشان افزودند. از جمله از دو نماینده "مجلس به نامهای فتح الله امید نجف آبادی و علی نقی خاوری لنtronodی نام برده شده است که اعدام شده اند.

حرب توده ایران بنا به مواضع اصولی خود این اعدامها و اعمال جنایتکارانه را محکوم می کند.

این اعدامها که به پرونده "مهدی هاشمی و هر اهانت مربوط می شود، زنگ خطری است برای طیف وسیعی از نیروهای درون و بیرون" پیرامون حاکمیت که به

رُغم دستگاههای "اطلاعاتی و امنیتی" رژیم پا را فراتر از "حد" خود نهاده اند.

پس از افشا روایاتیانی نیروهای معینی از حاکمیت ج. ا. با امپریالیسم آمریکا توسط جریان

مهدی، هاشمی، که به شکلی سازمان یافته عمل می کرد،

لیکن از نیروهای، معتم و مکلا در نهادهای گوناگون به دام دستگاههای سرکوبگر افتادند. از اینان،

گروهی پس از زمانی کوتاه و گروه دیگر در هفته های اخیر اعدام شدند؛ بخش مهمی نیز به زندانیان در از

مدت محکوم گردیدند. اینک، پس از پدیرش

قطعه نامه ۵۱۸ از جانب حاکمیت ج. ا.، روند

"ولايت فقيه" افزوده می شود. خیینی و پیروانش نیز بروز بر کمیت این نمیدان دل کنده از

دو راه ایجاد "وحدت"، فریبکاری های همیشگی شان

چند سوده از فرزندیکی از شهدای اخیر

سراینده اشعار زیر یکی از فرزندان رفای سرافراز و به خون حفته اخیر خلق است که آنها را در سن دوازده سالگی سروده است. سرچشمۀ های زلال این سرودها را پایید در چوش پاکترين عوامل و احساسات و نيز در تمنامه و آرامنهای انسانی فرزند يك زندانی دبور و شهید امروز حزب، جستجو کرد.

بابا

آخر بابا کجاشی

دل می خواهد بکشم
هر که ترا اسیر کرد

دل می خواود
یک بار دیگه

سر روشنوت بدارم
برام قصه بکوئی

از اون دور ابکوئی
از ظلم و ستم

از درد و رنج
بابا جون زودتر ببا

بپاپیش من
بابای خوب من

مرگ در راه سپیده

مرگ و مرگ و بازم مرگ
می کشند بدون بهانه
می کشند هر وقت که خواستند

نشی گویند آیامی خواهی بمیری
آیامی خواهی در سیاهی بمیری

نه، هیچ نمی گویند و هیچ نمی گویند

اکرمی میریم ما
در راه سپیدی می میریم ما
نه در راه ظلم و ستم

نه از برای اندوختن مال
ما برای خلق می میریم،
وبرای کارگر زحمتکش
و دهقان ناتوان می میریم
نه برای شاهان و امثال آنان

پدرم

دوست می دارم پدرم را
دوست می دارم راه پدرم را

زیر اراه او برای مردم است
زیر افکر او از آن مردم است

آیا مردم نمی دانند
پدرم برای آنها خود را به رنج می اندازد

در قلب خود صد ای می شنم
که می گوید:

باباراه تو و امثال توجادان
است

مائیم بیرون راه حق،
راه تو.

شیوه حکومتی خمینی، آدمکشی-عوام‌فریبی-دروغگوئی-جنگ طلبی

شوری را بآمریکا هظر از می کنید، آشکارا نفسطه می کند. اما باید گفت واقعیات موجود نشان می دهد که در نهاد خمینی است که بر استی کینه و دشمنی نسبت به انسانها موج می زند. اگر آمریکا با "اسلام فقهتی" یا آنطور که خمینی مدعی است "اسلام ناب محمدی" دشمنی داشت که برایش انجیل امضا شده و نامه های قدایت شوم نمی فرستاد و اسلحه و لوازم یدکی ارسال نمی کرد و خواهان از سر گرفته شدن مناسبات نمی شد.

اگر خمینی واقعاًقصد فریب دادن جوانان و دروغگوئی را ندارد باید مستقیماً بگوید که این "اسلام فقهتی" است که همانند امیری بالیسم آمریکا دست از سر دیگر کشورها و خلقها بر نمی دارد و نویمداده تلاش می ورزد به همه جا چنگ اندازی کند، اگر چه مجبور است برای "ارتش بیست میلیونی" خود از همان کشورهای "الحادی" اسلحه و مهمات تهیه کند!

البته خمینی آرزوی امیر اطواری جهانی اسلام را پنهان نمی کند. او در پیامش علناً می نویسد: "باید بسیجیان جهان اسلام در فکر ایجاد حکومت بزرگ اسلامی باشند و این شدنی است چرا که بسیج تنها منحصر به ایران اسلامی نیست. باید هسته های مقاومت را در تمامی جهان بوجود آورد و در مقابل شرق و غرب ایستاد". در دو جمله نقل شده پایین به این پرسش که کی علیه کی توطّه می کند بروشی پیش می خورد.

از همه ویچهانه تر این جمله "خمینی" است که با وجود به کشتن دادن صدها هزار نوجوان و جوان ایرانی در بیان های میان و مردانه، باز هم با بیشمری تمام می نویسد: "شادر چنگ تحریمی نشان دادید که با مدیریت صحیح و خوب می توان اسلام را فتح جهان نمود".

ضمناً سه شنبه، هشتم آذر ماه، "بسیج" در سراسر ایران سرگرم انجام مانور "خندق" برای یافتن و نایبود کردن دشمنان داخلی بود! اینهم نقش تازه ایست که بعده "بسیج" کلاشت اند.

با در نظر داشتن همه آنچه که گفته شد این پیش مطرح توطّه علیه "اسلام ناب محمدی" هستند و روز مشغول توطّه علیه "اسلام ناب محمدی" هستند و با اینکه خمینی به بهانه "صدور" اسلام ناب محمدی در امور داخلی همه "کشورها و خلقها" منعکس مداخله می کند و دست از سر عرب و عجم بر نمی دارد؟

آیا در شایط کنونی جهان، مردم ایران می توانند باز هم تحمل کنند که شخصی با چنین افکار مالیخولیا شی و مغشوشه، همچنان سکان سرنوشت کشور را در دستهای علیل و ناتوان خود داشته باشد؟

• •

گهک هالی به حزب تیکه ایران پیک وظیفه اثقلابی است

حساب بانکی ما:

**Sweden, Stockholm
Sparbanken Stockholm
NO: 040012650
Dr. John Takman**

اگر پیامی که خمینی به گردنهای فرماندهان پیج سراسر کشور فرستاد، نوشته "دیکتاتور" و ایستگار، خودسر و خونخوار مایه بود، می شد آن را بثباته انشای از مد افتد. بک داشت آموز که کننه پرست نادیده گرفت. اما افسوس که چنین نیست اه را یک از عبارات عوام‌فریبانه ای که خمینی در نوشته "خود بکار می برد، همانطور که تجربه "تلخ شش سال ادامه" بیهوده "جنگ برای صدور "اسلام فقهتی" نشان داد، به بهای خون هزاران نوجوان و جوان فریب خورده تمام می شود که بادردست داشتن کلید پلاستیکی "بهشت"، خود را به آب و آتش می زندند تا مکر سود اهای خام خمینی تحقیق پذیرد. او در پیام خود می نویسد: "اگر بخواهیم مصدقان کامالی از ایثار و خلوص و قد اکاری و عشق به ذات مقدس حق و اسلام را راند همچنین کسی سزاوارتر از بسیج و بسیجیان خواهد بود؟". دیده می شود که سخن از دفع تجاوز دشمن و حفظ تمامیت ارضی میهن در میان نیست. بسیجی باید آماده "کشتن و کشته شدن در راه ذات" مقدس حق و اسلام (باشد) ... بسیج مدرسه "شق و مکتب شاهدان و شهیدان گمنامی است که پیر و انش بر گالدسته های رفیع آن اذان شهادت و رشادت سداده اند".

هنوچند روز از سر کشیدن "جام زهر" قبول آتش بس نکشند شود که خمینی از نژاد رسهای تلخ را بدست فرانشی سپرد. امماجای اینکه آشکارا بتویید که خودش قصد "صدور اسلام" و به اهتزاز در آردن به رجم "الله الا الله" بر فراز کاخ های "مستکران" جهان را دارد، به "ملت بزرگوار ایران" "عرض" می کند که "چه در جنت و چه در صلح، بزرگترین ساده اندیشه اینست که تصور کنیم جهانخواران، خصوصاً آمریکا و شوروی از ما و اسلام عزیز دست بر داشته اند".

خمینی می نویسد: "در نهاد و سرشت آمریکا و شوروی کینه و دشمنی با اسلام ناب محمدی موج می زند". در اینکه خمینی بمتکر ایران - گیت

به برنامه های

رادیویی زحمتکشان ایران

گوش فرادهید!

هم میهنان عزیز اکارگران و زحمتکشان

رادیویی زحمتکشان ایران بانگ رسا و زبان

بی بند و آزاد توده های رنجبر میهن ماست. به

برنامه های رادیویی زحمتکشان ایران کوش

فرادهید و شنیدن آن را به دوستان و

آشنايان خود توصیه کنید.

رادیویی زحمتکشان ایران هر شب در ساعت

۱۹ بمدت یک ساعت روی امواج کوتاه، ردیف

۲۸ متر (۱.۸۷ کیلو هرتز)، متر ۴۹ متر (۴۷۷۵ کیلو هرتز)، و ۶۰ متر (۴۷۷۵ کیلو هرتز) برنامه

پخش می کند. این برنامه در ساعت ۲۰

همانروز و صبح روز بعد تکرار می شود.

برای رادیویی زحمتکشان ایران به آدرس

زیر نامه پنویسید:

P.B.49034
10028 Stockholm 49
Sweden

۲۱ آذر، روز قیام آذربایجان

ام نیر وی بهبی خود را بسیج کردند تا بهم دستی
پیره خواران و واستان محلى خود جنبش ملی و
مکراتیک در ایران را در هم شکنند. یورش
شیستی به نهضت‌های رهائی پخش مردم آذربایجان و
ردستان در ۲۱ آذر ۱۳۲۵ گام مهمی در پیشبرد این
یاست ضد خلق بود.

در جهیزیان این بیووش بر پر منشای هزاران تن
ز مردم بیکنده آذربایجان و کردستان جان باختند،
ز رویه کثیری ناگزیر به جلای وطن شدند و شار
پادی، روانه "زندانها و تعیید گاههای رزیم منفور
ماهنشایی" گشتند. نام قهرمانانی چون داداش
قیزاده، فریدون ابراهیمی، قاضی محمد و سیف
پاضی ... که یاد و راهشان الهام بخش مبارزه
خانقهای آذربایجان و کردستان در راه آزادی
ستقلال است برای همیشه در صفحات جنبش ملی
آن دست داشته است.

امروز نیز حکام مرتعج ج. ا. سیاست اعمال
ستم ملی به خالقها را در پیش گرفته و مانند اسلواف
خویش می کوشند تا بازور و سرخیزه و بادست زدن با
اشوع چنایتیهای ددمنشانه ایران را به زندان خالقها
بدل سازند. سیاست رژیم در کردستان و آذربایجان
و بالوچستان و ... گواه بارز این واقعیت
است.

اما هیچ نیروی ارتقای اراده قدر به فروشنادر شعله^{*} چنین رهایی بخش ملی در ایران نیست زحمتکشان و نیروهای متوفی آذربایجان و کردستان همراه با سایر خلقها و زحمتکشان ایران به نبرد علی استبداد و در راه دستیابی به حقوق خود ادام خواهند داد.

حزب توده ایران خاطره پاک والهای بخش
شهدای قهرمان نهضت ۲۱ آذر راگرامی می‌دارد
بار دیگر بر عزم راسخ خود برای ادامه راه خوینی
آنها کمید می‌ورزد.

بر ای دانشجویان انقلابی، و متفرقی خالی نمی‌گذ
و پیوسته در صدد شکار آثار است. در این راستا
چشم و گوشاهای رزیم در داشتکدهای سکونا
گرفته تا نیرهای مسلح، نوبیره سپاه و کمیته‌های
بیکارند و دائماً در بی ردیابی هسته‌های به
دانشجویی هستند. هسته‌های دانشجویی باید
رعایت همه اصول کار مخفی و درآمیزی مبار
مخفي و علني از سویی در ترور تعقیب و مر اقتیاد ر
قرار نمیرند و از سوی دیگر پکوشند که به مبار
دانشجویی شکل سازمان یافته و هدفند بدنهند.
کاری است دشوار، اما دانشجویان آگاه و مبار
پس آن برخواهند آمد.

۲۱ آذر ۱۳۴۴، قیام باشکوه و قهرمانان
سردم آذربایجان که برای دستیابی به خود مختاری
در چارچوب تمامیت ارضی ایران پیکار می‌کردند
با اعلام تشکیل حکومت ملی آذربایجان به پیرو
رسید. نهضت ۲۱ آذر نطقهٔ عطفی در جنیش ره
پیشش ملی، در سرزمین قهرمان پرور آذربایجان
زادگاه ستارخان و باقرخان، شیخ محمد خیابان
حیدر عمواوغلی، دکتر ارانی و قهرمانان
انقلابیون نامداری از این دست بود.
کرت، ۱۷ آذر، باجوان، دو دورهٔ کو

حکومت می ادریبیجان در پایان سال ۱۹۰۵ میلادی حیات خود به یک سلسله اقدامات مهم سپاه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی دست زد که بین سرشت مردمی و ماهیت متوفی آن بود. مصادف املاک بزرگ مالکان و تقسیم بلاغ عرض آن دهقانان زحمتکش، تاسیس "بانک فلاحت" شرکت ماشینهای آبیاری "برای اراده" خدمای کمکهای کشاورزی به کشاورزان تهدید است، اندما قاطعه و سریعه برای حل معضل بیکاری، بی ر شبکه "بهداشت عمومی"، اتخاذ تدبیر اساسی زمینه "احیا" و رشد فرهنگ ملی از طریق تدریس تمهیل به زبان مادری در موسسات آموزشی احداث "چاپخانه" معارف، "چایخانه آذربایجان"، تشكیل "اداره" هنرهای زیبایی، "ثناوار دولتی"، "ارکستر ملی و فیلارمونیک آذربایجان" و "جمعیت شاعران و ادب آذربایجان" از جمله این اقدامات بودند. پیر وزیر پیکارهایی بخش ملی در آذربایجان

و به دنبال آن در کردستان (بهمن ۱۳۲۴) تشیدی نیز رحمتکشان سراسر ایران علیه استبانته و استعمار همراه بود رعشه بر اندام ارتقای داد خارجی انداخت و امپریالیستهای درنده خواهی از مهترین پایگاههای استیلای میانی و اقتصادی خود در جهان را در معرض تهدید می‌دانند.

دانشجویی جدید راهی کلاسها می‌شوند و این خوب تازه‌ای است در پیکر دانشگاهها.
مبارزه "دانشجویی عرصه‌های گوناگون
صنفی - سیاسی را در برابر می‌گیرد. در دوره "کنونی"
یکی از وجوده عده "مبارزه" دانشجویان بیرون‌خورد با
تاریک اندیشه و ریشه‌کن ساختن اندیشه "پیوند
حوزه و دانشگاه" است. در درون دانشگاه،
دانشجویان رویارو با نهادهای هستند که وابسته به
رژیم اند و با چنگ و دندان می‌خواهند موقعیت خود
را حفظ کنند، ولی مورد پیشتبانی اکثریت
دانشجویان نیستند.

اکنون دانشجویان پیشو افق‌گلایی با تمام توان می‌کوشند که هسته‌های مخفی مبارزه^{*} دانشجویی را با هدف آزادی، تضمین صلح و ایجاد ذکر کوئینهای بنیادی در جامعه، سازمان دهنند. در این راه هوداران حزب توده^{**} ایران نیز تلاش پیکر خود را دنبال می‌کنند. این مبارزه^{*} هدفمند زمانی می‌تواند تمریخش تر باشد که چون رودی به دریا، مبارزه^{*} توده‌ها بپیوندد و از آن هستی پسگیرد.

مبارزه دانشجویی زیر چتر سرنیزه و خفقان

۱۶ آذر، روز دانشجوست. یادمان روزی که مزدوران شاه خیابانهای دانشگاه تهران را از خون دانشجویان پیشتاب و مبارز رنگین ساختند. در میهن ماه مبارزه "دانشجویی سنتی است دیرپا. در پیش از چهاردهم "اخیره" همواره دانشجویان پیشرو در راه آزادی، استقلال، پیشرفت اجتماعی و حقوق زحمتکشان رزمیده اند. در این راستادانشجویان به هم خود توئینسته اند که با توجه به شرایط زمان و مکان راههای رو در روزی با رزیمهای ضد خلقی رانیابند و با گزینش شیوه‌های مناسب مبارزه ضربات سختی به دشمن وارد سازند" هر چند که در این رزم نابار ابر خون ریبادی نیز از پیکر دانشجویان رفته است.

از ۱۶ آذر ۱۳۲۲، در ادامه راه مصطفی
بیرگ نیا و مهدی شریعت رضوی (از اعضا سازمان
جوانان حزب توده^{*} ایران) و احمد قندچی (از
هواداران جبهه^{*} ملی)، بسیاری از گلهای سربد
جنپیش داشتگویی کشور به زیر داغ و درفش رفته اند
و چه بسا که جان بر سر آرمانهای خود نهاده اند. با
نتیرشی کوتاه به رویدادهای گوناگون محیط
دانشجویی پس از پیروزی انقلاب بهمن ۵۷ تا
کنون، می بینیم که بخصوص در سالهای اخیر
دانشجویان نسبت به چهار دهه^{*} گذشته قربانیان
بسیتی داده اند.

در سال ۱۳۵۹، هنتمانی که شور انقلابی هنوز در اوج خود بود، رژیم ج. ب. ای. سرکوب چنینش دانشجویی کشور درهای داشتگاهها را بست و زیر پوشش "انقلاب فرهنگی" با مدافعان مارساختن را دانشجویان مبارز انقلابی، که اکتریتیشن را نیز وهای چپ تشکیل می‌دادند، دست به تصفیه خونین آنان زد. هزاران تن از دانشجویان دیدگاهها و ایستگاهی‌های سازمانی گرفتار گوئند این

شدنده، از آنان چه بسیار که زیر شکنجه شده بودند
چه بسیار که در برایر جوخدهای تیرباران فرا
گرفتند و چه بسیار که هنوز در سوالهای تاریک بس
می بردند. اما علیرغم ددمنشی های رژیم، چنینی
دانشجویی خاموش نشده است و امروزه از درون آر
شلهای تازه ای سر بر می کشد و چهره های جدیدی
سر بر می دارند تا با تکیه بر تجربه های غنی
دانشجویان مبارزه پیکار صنفی - سیاسی خود را پی
پیغیرند. با آن که رژیم با تمام توان خود می کوش
مبارزه * دانشجویی را سکوب و با به سمت دلخوا
خود منحرف سازد، محیاد انشجویی، اگر چه زیرین
سر نیزه و خفغان، به تکاپوی خود بیش از پیش اداء
می دهد. در سالهای اخیر اغلب مراکز آموزش عالی
کشور به عنوان ادامه چنگ به حال تعطیل یا نیز
تعطیل در آمده بود، اکثر دانشجویان، از جمله
هدف رفه "خطر" از جانب آنان، به جبهه اعز
می شدند، اما اسلحه، با آن که رژیم هنوز می کوشد
به شیوه * گذشته عمل کند، در کار خود موفق شدی شو
در کلساهای دانشجویی از نیمهکنترهای خالی چند
خبری نیست. علاوه بر آن، اسلحه بر اساس آمار
ارقامی که رژیم ارائه می دهد، حدود ۶۰ هزار

دروド بروزندانیان توده‌ای و دیگر مبارزان انقلابی دربند!

گوشاهی از کارزار بین المللی حزب در اعتراض به کشتار جمعی

حزب توده ایران پس از دریافت نخستین خبرها درباره "کشتار جمعی رهبران و فعالان حزب بدست دزخیمان خمینی، بیدرست کارزار کشته" دیگر را در زمینه "بین المللی برای افشار این چنایت بزرگ آغاز کرد.

حزب توده ایران در بیانیه ای مطبوعاتی به تاریخ ۲۸ نوامبر لیستی مرکب از نزدیک به ۳۵ تن از رفقاء توده ای را، که طبق آخرین اطلاعات حزب قربانی شووه های فاشیستی رژیم تهران شدند، در اختیار همه "خبرگزاریهای بزرگ جهان" گذاشت. چند ساعتی بعد متن این اطلاعیه در رسانه های گروهی سراسر جهان انعکاس یافت.

از طرف حزب توده ایران مچینین نامه هایی به شخصیت های برجسته و ارکانهای بین المللی از جمله به دبیر کل سازمان ملل متحده، "غفو بین المللی"، "کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل"، "سازمان بین المللی روزنامه تکاران"، "قدراسیون سندپاکایی جهانی"، "شورای جهانی صلح"، "اتحادیه بین المللی دانشجویان"، "قدراسیون جهانی جوانان دمکرات" و "قدراسیون بین المللی زنان دمکرات" ارسال گشت.

حزب از همه احزاب برادر و سازمانهای دوست خواهان اعتراض به کشتار وحشیانه "زندانیان توده ای و کمک به نجات دیگر زندانیان در پنده شد.

کوشش های افشاگرانه "حزب توده" ایران در زمینه "بین المللی همچنان ادامه دارد.

کمکهای مالی رسیده:

هزایون ۲۰۰ کرون
م از برلین غربی ۲۰ مارک
موادران حزب در برلین غربی ۵۵ مارک

اتحادیه ملی دانشجویان فرا فسخه خواستار قطع اعدام هاشد

مقتاد و سومین کنگره "اتحادیه ملی" که اعتراض نامه ای تهیه شد و در تمام دانشگاه های فرانسه از طرف اتحادیه ملی دانشجویان این کشور به امضا رسود و در آن ضمن محکوم کردن اعدامها و خواست جلوگیری از اعدامهای تازه، رعایت همه "زندانیان و اعزام هیئتی به ایران چهت بازدید از زندانها خواسته شد که اعضاء جمع آوری شده بهمراه نامه ای از اتحادیه ملی دانشجویان فرانسه به وزیر امور خارجه، این کشور تسليم و در خواست گردد تا مسئله نقض حقوق بشر در ایران در دیدارهای مقامات فرانسه و ایران مطرح گردد.

در کنگره فاعل نامه ای به امضا همه "نمایندگان رسید که در آن اعدامهای اخیر در ایران که از فردای اعلام آتشبس آغاز شد خصوصاً اعدام رفیق زرشناس محکوم گردید و بیش از ۲۰۰ نماینده شرکت کننده تقاضای قطع اعدامهای در ایران و رهایی زندانیان سیاسی را کرددند و همبستگی خود را با جوانان و دانشجویان ایران ابراز داشتند.

نماینده ملی پیام همبستگی خود را با مبارزات دانشجویان فرانسه ابراز داشت و به توضیح شاید ترور و خفغان حاکم بر ایران پرداخت. در پیام همچین آمده است: "باید گذاشت رژیم جمهوری اسلامی جنک خونین را به صلح خونین در ایران تبدیل کنند".

نماینده ملی دانشجویان شعار اصلی اختصاص بود: "نماینده ملی دانشجویان موضع اصلی بحث نظایمی به امکانات تحصیلی را مطرح می کرددند و شواهدی از سختی زندگی دانشجویی در فرانسه از جمله در زمینه "خوابگاه" بورس تحصیلی، استاد و کللس کافی از اکثر نقاط فرانسه مطرح شد. در پیش همبستگی بین المللی، همبستگی با خلق آفریقای جنوبی، فلسطین، شیلی و الجزایر بر جسته تر بود. در کمیسیون ویژه "همبستگی بین المللی که نمایندگان ادیسی" نیز شرکت داشتند، مسئله "اعدامهای اخیر در ایران و اعدام رفیق کیومرث زرشناس، دبیر اول سازمان جوانان و دانشجویان دمکرات ایران" در ایران و سازمان جوانان و دانشجویان دمکرات مطرح شد. همه "اعضا" کمیسیون اعدامهای اخیر را محکوم گردند و برای جلوگیری از اعدامهای دیگر پیشنهاد

سومین اجلاس کمیته بین المللی قدارک فستیوال جهانی جوانان و دانشجویان

سومین اجلاس "کمیته بین المللی تدارک سیزدهمین فستیوال جهانی جوانان و دانشجویان" در تاریخ ۲۷ - ۲۲ نوامبر در برلین، پایتخت جمهوری دمکراتیک آلمان، با شرکت ۱۷۷ کمیته تدارک، سازمان های مختلف دانشجویی و جوانان و سازمان های بین المللی از ۵۶ کشور جهان برگزار گردید.

در این گردهمایی نماینده "کمیته ایرانی تدارک فستیوال" به صورت فعال شرکت داشت. وی طی سخنرانی خود در جلسه عمومی اجلاس از جمله اتفاق داشت:

"تدارک برای سیزدهمین فستیوال جهانی در کشور ما با دشواری های بسیاری روپرورست. ما از کشوری می آشیم که توسط جنگ فاجعه باری نایاب گردیده، تمامی سازمان های صنعتی - سیاسی جوانان و دانشجویان منحله اعلام شده اند، میلیون ها جوان بنایار به خارج از کشور مهاجرت کرده اند و رژیم اولیه ترین حقوق انسانی شهر وندان خود را زیر پا می گذارد. برای

جبهه متحد خلق ضامن پیروزی انقلاب است!

NAMEH MARDOM

NO:236

6 December 1988

Addresses: 1. P.B. 49034 10028 Stockholm 49 Sweden
2. Dr. W. SILBERMAYR, PF. 398, A-1141 WIEN, ÖSTERREICH

نشانی های ۱-
پستی ۴-

نامه مردم